

Ο Χαράλαμπος και η Χαραλαμπία Περικλέους έφυγαν από την Κύπρο για την Αυστραλία το 1975, μετά τα τραγικά γεγονότα. Εγκαταστάθηκαν στο Όμπορν με τα τέσσερα αγόρια τους και ξεκίνησαν την καινούργια τους ζωή. Ο Περικλής, ο Γιώργος, ο Μωυσής και ο Μάριος μεγάλωσαν μαζί και συνεχίζουν μέχρι σήμερα να είναι μαζί στην οικογενειακή επιχείρηση μέσα από την οποία τους γνωρίζει όλος ο ελληνισμός της Νέας Νότιας Ουαλίας, το Pelopidas Catering.

Άνθρωπος με μεγάλη καρδιά, άνθρωπος της προσφοράς ο πατέρας τους πέρασε και στα παιδιά του τις ίδιες αξίες και την ίδια αντίληψη για την ζωή. Φιλότιμο, σκληρή εργασία, διάθεση για προσφορά.

Ο μεγάλος γιος, ο Περικλής (Πέρι) Περικλέους ήταν εφτάμιση χρονών όταν έφτασε η οικογένεια στην Αυστραλία και ποτέ δεν ξεχνάει τον πατέρα του.

«Μένουμε στο Όμπορν όταν πρωτοήρθαμε στην Αυστραλία», λέει στον *Κόσμο*, «και ο πατέρας μας συνάντησε ένα νεοφερμένο από την Κύπρο. Του λέει, απόψε θα έρθεις για σούβλα. Τότε δεν είχαμε σπίτι δικό μας. Νοικιάζαμε ακόμη. Ήρθε σπίτι ο πατριώτης, έφαγε και ήπιε με τους δικούς μου. Του έδωσαν και δύο σακούλες με ρούχα και φαγητό. Ξανα συνάντησα αυτόν τον άνθρωπο, μου έλεγε την ιστορία και έκλαιγε. Εγώ ήμουν παιδί τότε. Αυτός ήταν ο πατέρας μου κι εμείς γίναμε το ίδιο. Αυτές τις αρχές ακολουθήσαμε και στη ζωή μας και στη δουλειά μας».

Σιγά-σιγά άρχισαν να φτιάχνουν την ζωή τους. Μεγάλωσαν, πήγαν σχολείο και ο μεγάλος αδελφός πήγε στο Πανεπιστήμιο. Ένας από τους αδελφούς, ο Γιώργος, τέλειωσε το σχολείο, έπιασε δουλειά αλλά ξαναγύρισε για σπουδές στον τομέα της φιλοξενίας, του χοσπιτάλι που λέμε στην Αυστραλία.

Το 1982 έπιασε δουλειά δίπλα στον Πελοπίδα Κεραυνό, στην εταιρία Nicosia Catering. Το 1988 άρχισαν συνομιλίες με τον Πελοπίδα και το 1990 οι δύο οικογένειες συνεταιρίστηκαν και έτσι ξεκίνησε το Pelopidas Catering.

Το 1994 αγόρασαν την επιχείρηση από τον Πελοπίδα και μπήκαν και οι τέσσερις στη δουλειά. Αυτή η επιχείρηση έγινε από τότε το πιο σημαντικό κομμάτι της ζωής τους. Οι τέσσερις αδελφοί που έχουν συνολικά 12 παιδιά, από τρία ο καθένας και οι γυναίκες τους έκαναν την επιχείρηση δεύτερο σπίτι τους. Ακόμη και οι σύζυγοί τους, σε κάποιο στάδιο της ζωής τους δούλεψαν μαζί με τους άντρες τους.

Το 1995 ξεκίνησαν στο Λίβερπουλ. Εκεί που τους γνώρισε, εκτίμησε την δουλειά τους και τους αγάπησε ο περισσότερος κόσμος.

«Με το Pelopidas Catering, μέχρι τότε πηγαίναμε παντού, σε σπίτια, σε πάρτι, σε γιορτές και γάμους αλλά η αγορά άρχισε να αλλάζει», μας λέει ο Περι-

κλής Περικλέους. «Οι εκδηλώσεις και προπαντός οι γάμοι, γίνονταν πια σε μεγάλες αίθουσες. Ψάχναμε να πάρουμε κάτι. Στο Blacktown, τότε, υπήρχε το χωλ και μιλούσαμε μαζί τους αλλά η ενορία δεν ήθελε να το δώσει. Ήθελε να το χρησιμοποιεί η ίδια. Η εκκλησία έκανε εκεί τις εκδηλώσεις της, το ίδιο η φιλόπρωτος και τα γκρουπ των ηλικιωμένων. Τις πιο πολλές φορές εμείς ετοιμάζαμε το φαγητό. Κάναμε και εκδηλώσεις εκεί αλλά δεν ήταν δικό μας».

Το 1994 κτίστηκε το Λίβερπουλ και ακολούθησε το 1995 το χωλ. Ο σύζυγος μιας ξαδέλφης τους που είχε sea food και ήταν στο συμβούλιο τούς είπε για την αίθουσα και τους ρώτησε αν ενδιαφέρονταν να στήσουν εκεί την επιχείρησή τους.

Άρχισαν συνομιλίες και ήταν οι πρώτοι που μπήκαν μέσα. «Οι πόρτες δεν είχαν χερούλια. Ήταν μόνο οι τέσσερις τοίχοι. Εμείς τα κάναμε όλα. Καρέκλες, τραπέζια, φώτα. Φτιάξαμε το χώρο», θυμάται ο Περικλής.

Ο πάτερ Χρήστος Βέργος ήταν εκεί χρόνια, από τότε που η ενορία ήταν ένα σπιτάκι. Τα αδέρφια δούλεψαν εκεί σχεδόν 25 χρόνια.

«Περάσαμε πολύ ωραία. Είμαστε ευχαριστημένοι. Τα πρώτα 22 χρόνια κύλη-

σαν χωρίς προβλήματα. Είχαμε άριστη σχέση με το συμβούλιο αλλά όπως όλοι οι άνθρωποι κατά καιρούς προέκυπτε και κανένα μικρό πρόβλημα. Τότε καθόμασταν όμορφα και καλά, πίνουμε έναν καφέ, ένα τσίπουρο και το λύνουμε. Τελείωνε η υπόθεση και προχωρούσαμε μπροστά.»

Τα τελευταία χρόνια κάτι άλλαξε.

«Η συμπεριφορά συγκεκριμένου ανθρώπου δεν ήταν σωστή», λέει συγκινημένος ο Περικλής. «Του είπα κάποτε, άκουσε, δεν είμαι μικρό παιδί να με διδάσκεις, είμαι και εγώ όπως εσύ, εργάζομαι σκληρά, έχω οικογένεια και η σχέση μας είναι ισότιμη.»

Ο Περικλής, ο μεγάλος αδελφός που μετά το θάνατο του Χαράλαμπος ανέλαβε κατά κάποιο τρόπο και το ρόλο του πατέρα, όπως και τα υπόλοιπα αδέρφια δέθηκαν με δεσμό ισχυρό με το χωλ στο Λίβερπουλ. Αν και είναι λογιστής στο επάγγελμα και Γενικός Διευθυντής μεγάλης εταιρίας, της Mulford